

[Hans Thyge Jacobsen.]

Aldersforsørgelsen vedrørende, at man agter at bestræbe sig for, at de gamle Medborgere kan faa en betrygget Livsaften, hvad enten de har været i det offentlige Tjeneste eller i det private Erhvervsliv. Derfor tilstræbes en almindelig Alderspension uden nogen særlig Kopskat.

I den Pjece, som det radikale Parti udsendte nogen Tid før Befrielsen, i Foraaret 1945, hedder det angaaende Aldersforsørgelsen bl. a.:

„Det radikale Venstre maa gaa ud fra, at en fremtidig Ordning bør tilstræbe en almindelig Folkepensionering for alle over 65 Aar.“

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen forleden, da han førte Ordet for sit Parti under Finanslovbehandlingen, gentog han her sit Partis Program paa dette Punkt, idet han sagde:

„Vi vil endvidere med Interesse deltage i Drøftelserne af en videre Udbygning af hele Aldersrenteordningen med det Formaal for Øje at finde frem til en Pensionsordning omfattende alle over 65 Aar.“

Fra Partiet Venstre foreligger der ikke noget trykt Program, det bruger Partiet vistnok ikke, men der foreligger i hvert Fald fra den tidligere Socialminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, et Tilsgagn til Udvalget om, at denne Tanke skulde blive undersøgt i en Kommission. Her kan jeg nu ikke se rettere end, at det ærede Medlem i sin Ministertid svigtede os. Det var en Betingelse, en Forudsætning, hvilket Ord jeg nu bedst skal bruge, for vort Partis og saa vidt jeg forstod, ogsaa for det radikale Partis Medvirken til den daværende Socialministers Lovforslag, at der blev nedsat en Kommission til at forberede gennem en grundig Undersøgelse Folkepensioneringstankens Realisation. Der staar udtrykkeligt i Betænkningen:

„Et Flertal har ønsket, at Aldersrenteloven paa samme Maade optages til Overvejelse med Hensyn paa Muligheden af at kombinere den nævnte Lovgivning med en forsikringsmæssig Tillægsordning. Arbejds- og Socialministeren har erklæret sig villig til at fremme disse Ønsker.“

Saa vidt jeg ved, er der sket dette, at der blev nedsat et Embedsmandsudvalg. Men dermed var vi ikke tilfredse. Vi havde ment og gik hele Tiden ud fra, at det skulde være, hvad vi kalder en Kommission, naturligvis først og fremmest bestaaende af sagkyndige Embedsmænd, men desuden af sagkyndige ude fra Invalide- og Aldersrente-

modtagernes Organisationer og fra de politiske Partier, altsaa en Kommission, der virkelig havde Betydning med Hensyn til at faa dette Problem ført frem til Aktualitet. Dette er ikke sket. Det nedsatte Embedsmandsudvalg har tilsendt os, der var Ordførere ved den Lejlighed, et Resumé af vore Udtalelser og bedt os om at godkende det. Det har vi alle omgaaende gjort, og siden har vi ikke hørt noget fra Embedsmandsudvalget. Det er noget i Strid med, at det ærede Medlem, da han var Minister, under Behandlingen sidste Gang udtrykkeligt sagde, at det, der interesserede ham, ikke saa meget var Kommissionens eller Udvalgets Form og Sammensætning, men det var, at der blev foretaget en hurtig Behandling og kom et Resultat. Efter 1½ Aars Forløb er vi lige vidt.

Jeg kan altsaa, naar jeg hengiver mig til Forskningen af Folkepensioneringstankens seneste Historie, ikke undgaa at faa den Opfattelse — det er altsaa en af de Fristelser, man kan falde for, naar man studerer Historie —, at der er en skjult Modstand et eller andet Sted i denne Sal. Jeg ved ikke, hvor den er, men det er en ganske besynderlig Ting, at skønt de betydende Partier her paa Rigsdagen — og jeg tager det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Tilsgagn, da han var Minister, som en Tilslutning ogsaa fra Partiet Venstre — faktisk er enige om, at Tanken om en almindelig Folkepensionering bør fremmes, saa sker der ingenting, og nu kan vi fra vor Side ikke mere være med til, at dette ikke fremmes, men syltes hen.

Jeg ved godt, at den højtærede Socialminister om lidt vil svare mig, at en Folkepensionering ikke hjælper de gamle og Invaliderne nu i den aktuelle Situation, og det er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at vort Parti Gang paa Gang, Aar efter Aar, Aarti efter Aarti er blevet holdt hen med dette Argument, naar vi har fremført Folkeforsikringstanken her. Nu vil vi ikke mere, vi vil ikke følge med Strømmen mere. Nu er det Slut. Nu er det Tidspunkt kommet, da Folkepensionsordningstanken er naaet frem til en saadan Afgørelse i vort Parti, at vi vil virke ud fra den. Derfor maa den højtærede Socialminister ikke vente, at vi vil være ham følgagtig, naar han nu kommer og foreslaar en Forhøjelse af Satser og forskellige Tillæg paa 50 Mill. Kr.

Jeg sagde til Indledning, at vi vilde overveje Enkeltheder. Vi erkender, at det Beløb, som den enkelte Rentemodtager, navnlig i Byerne, Storbyerne, har til Raadighed,